

*Het zogenaamde zwembad was **niet groter** dan een verlengde **badkuip**, het water was ijskoud en er dreven **groene slierten** in*

Poepende kakkers

‘Fleur gaat naar Thailand en Maud naar Curaçao’, zei mijn zoon mopperend, toen hij thuiskwam van school. Hij plofte op de bank. “En Pieter gaat drie weken in een huisje met zwembad in Frankrijk zitten, maar wij MOETEN weer weg met de camper...”

Mijn kinderen zitten per ongeluk op een vrij elitaire school en elk jaar is het altijd één grote competitie op de laatste schooldag. “Maar Melle”, probeerde ik nog. “Het is toch duizend keer leuker met de camper?” Hij schudde zijn hoofd.

“Fleur zei ook nog dat haar vader nooit naar een camping wil, omdat hij het vies vindt als hij op een wc moet zitten waar andere mensen ook op zitten.”

Ergens in mijn hoofd borrelde er een leuk idee op. “Melle, wedden dat al die kakkinderen jaloers op jou zijn aan het begin van het schooljaar? Let maar op.”

De volgende dag startte ik de motor van ons campertje Tralala. Traditiegetrouw is dat het moment dat we beslissen waar we naartoe gaan. “Willen we naar het mooie weer in het zuiden of wederom naar Scandinavië voor het grote avontuur?” vroeg ik. De hersenen van mijn kinderen kraakten op het bankje achter onze stoelen.

“Of zullen we dit jaar proberen zoveel mogelijk landen te bezoeken?” vroeg ik geheimzinnig. Dat laatste viel duidelijk in de smaak.

Via België en Luxemburg reden we naar de Franse Alpen. Vervolgens reisden we door naar de Italiaanse kant van de Mont Blanc, om een paar dagen later via een tankstation in Zwitserland alsnog naar het zuiden van Frankrijk te rijden.

Daar gingen we even op bezoek bij m'n zoons vriend Pieter. Het zogenaamde zwembad was niet groter dan een verlengde badkuip, het water was ijskoud en er dreven groene slierten in. “Het zag er op de foto toch anders uit”, zuchtte zijn vader.

Op de terugweg reden we via Duitsland terug naar Nederland. Het was wederom een topvakantie.

Na de eerste schooldag kwam mijn zoon met een grote glimlach thuis. “Ik vertelde dat we in drie weken tijd naar Nederland, België, Luxemburg, Frankrijk, Italië, Zwitserland en Duitsland op vakantie waren geweest. Nu wil iedereen uit mijn klas ook met een camper weg.”

Ik lachte. Zeker toen ik die kakkader van Fleur de volgende dag op het schoolplein zag. “Gewoon goed de wc-bril ontsmetten voordat je gaat zitten, Frederik”, zei ik lachend. Hij kon er niet om lachen.

Jochem Myjer